

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 18 ad L148 - Forslag til lov om ændring af lov om planloven (Revision af detailhandelsbestemmelserne), stillet af Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Spørgsmål 18

Vil ministeren – som teknisk bistand – udarbejde et ændringsforslag, der fastlægger regler for, hvor stor en del af omsætningen og hvor stort et areal i en dagligvarebutik, der må udgøres af udvalgsvarer i overensstemmelse med høringsvaret fra HK HANDEL?

Svar

Den definition der ligger til grund for forståelsen af henholdsvis en daglig- og en udvalgsvarebutik i planlægningsmæssig henseende, fremgik af lovbestemmelserne i høringsudgaven af lovforslaget. Af lovtekniske grunde, er definitionsafsnittet blevet taget ud af det lovforslag, der efterfølgende blev fremsat for Folketinget, idet der ikke ændres på definitionerne i forhold til de gældende regler. Om butikstyper stod der følgende:

"Butikstyper

I planlægningen sondres der mellem detail- og engrosforretninger og mellem dagligvare- og udvalgsvareforretninger, idet de forskellige forretningstyper påvirker bymiljøet forskelligt med hensyn til virkning for andre byfunktioner og med hensyn til udseende, trafikale forhold m.v.

Dagligvarer er varer, der forbruges samtidig med at de bruges (kortvarige forbrugsgoder). Dagligvarer er fx madvarer, drikkevarer, artikler til personlig pleje og husholdningsartikler. I modsætningen hertil er udvalgsvarer varer, der bliver ved med at eksistere samtidig med brugen, og som først går til grunde efter nedslidning over en længere periode (langvarige forbrugsgoder). Udvalgsvarer er fx møbler, beklædning og hårde hvidevarer.

Butikker, der sælger dagligvarer, betragtes i planlægningsmæssig henseende som dagligvarebutikker, herunder også varehuse, som har et betydeligt salg af udvalgsvarer.

Planloven opererer desuden med en særlig gruppe af udvalgsvarebutikker, der alene forhandler særlig pladskrævende varegrupper".

Denne definition bevirker, at der ikke kan sælges dagligvarer fra udvalgsvarerbutikker uanset om disse er over eller under 2.000 m². Derimod kan der godt sælges udvalgsvarer fra butikker, der sælger dagligvarer.

Hvis der ud over den ovenfor nævnte definition i loven skal fastsættes yderligere regler om, hvor stor en andel af omsætningen og arealet i en dagligvarebutik, der må udgøres af udvalgsvarer, vil det kræve store ændringer af planloven. Der vil således for det første skulle udvikles et helt nyt system til fastlæggelse af varegrupper ned i mindste detalje. Dernæst vil der skulle etableres en helt ny tilsynsfunktion i kommunerne, som kan kontrollere oplysninger om hver enkelt butiks omsætning fordelt på varegrupper, og jævnligt foretage tilsyn af butikkernes anvendelse af butiksarealet. En sådan ordning vil være endog meget ressourcekrævende.

Det bemærkes for god ordens skyld, at det vedlagte ændringsforslag alene i hovedtræk angiver de nødvendige ændringer til L 148. Hvis nedenstående ændringsforslag vedtages, vil Miljøministeriet være forslagsstiller behjælpelig med at foretage de nødvendige konsekvensrettelser i lovforslaget mellem 2. og 3. behandling.

Jeg vil samtidig tilkendegive, at jeg ikke kan støtte ændringsforslaget.

Et ændringsforslag med det ønskede indhold kan formuleres således:

Ændringsforslag til L 148

Af(), tiltrådt af()

Til § 1

1) I det under *nr. 2* foreslåede *kapitel 2d* indsættes efter *§ 5t, stk. 2*, som nyt *stk. 3*:

”*Stk. 3*. I dagligvarebutikker må omsætningen, der stammer fra salg af udvalgsvarer, ikke overstige XX %. Det areal der benyttes til salg og opbevaring af udvalgsvarer i en dagligvarebutik, må ikke overstige XX m².

[Regler om andelen af udvalgsvarer i en dagligvarebutik]

Bemærkninger

Til nr. 1

Bestemmelsen skal sikre, at andelen af udvalgsvarer i dagligvarebutikker ikke er så stor, at dagligvarebutikken reelt er en udvalgsvarerbutik, med begrænset salg af dagligvarer.